

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1156/C6/846

Data: 14.04.2026

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 16449/10.03.2026, formulată de societatea SRL, cu sediul social în Municipiul, județul, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator, împotriva comunicării rezultatului procedurii nr. 952/26.02.2026, precum și a tuturor documentelor cu privire la declararea ofertei sale drept inacceptabilă și neconformă, emise de COMUNA, cu sediul în comuna, județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul licitației deschise, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții: „Înființare sistem de colectare și tratare ape uzate în Comuna, Județul, s-a solicitat anularea, în parte, a raportului procedurii, a proceselor verbale întocmite cu prilejul evaluării și a tuturor documentelor anterioare și subsecvente sub aspectul declarării ofertei sale inacceptabilă și neconformă, precum și reevaluarea ofertei sale în acord cu prevederile legale relevante.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care SRL, lider a asocierii SRL – ... SRL – ... SRL – ... SRL, solicită cele menționate în partea introductivă a deciziei.

Contestă nelegalitatea respingerii ofertei sale ca inacceptabilă și neconformă.

Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[CN1085847/00065] Contestatie.pdf”, postat de autoritatea contractantă în SEAP la 10.03.2026, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare simplificat nr. CN1085847/26.09.2025. Reproducerea în

cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Sintetizarea de mai sus a contestației nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare, prin intermediul SEAP, întreaga contestație. Dimpotrivă, reproducerea unui volum foarte mare de argumente, ar încălca excesiv și, astfel, ar îngreuna parcurgerea prezentei decizii. Desigur, motivarea completă va fi avută în vedere de membrii completului la adoptarea soluției.

În probațiune a depus înscrisuri.

Consiliul, prin adresa nr. 18009/846/C6/16.03.2026, a solicitat contestatoarei prezentarea dovezii constituirii legale a cauțiunii, în sensul art. 611 din Legea nr. 101/2016, iar contestatoarea a răspuns prin adresa înregistrată sub nr. 18045/16.03.2026, depunând cauțiunea eliberată de CEC BANK SA, Sucursala, la data de 11.03.2026

COMUNA, prin adresa nr. 1274/13.03.2026, înregistrată la Consiliu sub nr. 18059/16.03.2026, a formulat un punct de vedere raportat la contestația depusă de contestatoarea SRL, solicitând respingerea acesteia ca nefondată, cu menținerea ca legale și temeinice a raportului procedurii, a proceselor-verbale de evaluare și a tuturor actelor emise în cadrul acestei proceduri.

Precizează că, în etapa verificării îndeplinirii condițiilor de participare și a cerințelor minime asociate, oferta asocierii ... SRL - ... SRL - ...SRL și oferta asocierii SRL - ...SRL - ...SRL - ... SRL au fost admise din perspectiva informațiilor preliminare prezentate în DUAЕ, nefiind incidente dispozițiile art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016.

Ulterior, în etapa evaluării propunerilor tehnice, comisia de evaluare a analizat conformitatea ofertelor prin raportare la cerințele minime din documentația de atribuire și, în mod concret, la cerințele caietului de sarcini. În urma acestei evaluări, numai oferta asocierii ... SRL - ... SRL - ...SRL a fost declarată conformă, iar oferta contestatoarei a fost respinsă ca inacceptabilă și neconformă, în baza art. 134 alin. (5) și art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016, întrucât răspunsul său la solicitarea de clarificări a fost apreciat ca neconcludent, iar cerința expresă din caietul de sarcini privind personalul minim necesar, respectiv funcția de șef de șantier, nu a fost îndeplinită în forma solicitată de documentația de atribuire.

Din raportul procedurii rezultă că neconformitatea reținută în sarcina contestatoarei privește cerința nr. 5 pct. 1 din caietul de sarcini, unde, pentru poziția „Șef de șantier”, a prevăzut expres necesitatea unor studii superioare cu specialitatea construcții hidrotehnice/instalații edilitare. Contestatoarea a propus pentru această poziție pe Radu Cotan, prezentând o diplomă în specializarea inginerie sanitară și protecția mediului, iar în urma clarificării solicitate, nu a demonstrat în mod obiectiv că această specializare corespunde cerinței exprese din documentație, încercând, în

schimb, să substituie analiza specialității studiilor cu referiri la profilul facultății absolvite și la experiența profesională acumulată în alte contracte.

Prin comunicarea rezultatului procedurii nr. 952/26.02.2026, oferta contestatoarei a fost declarată inacceptabilă și neconformă, iar oferta asocierii ... SRL - ... SRL - ...SRL a fost declarată câștigătoare, la prețul de 28.860.038,77 lei, fără TVA, cu durata de execuție de 18 luni.

Deși, contestația este construită prin invocarea unor principii și a unor hotărâri ale instanțelor europene, în realitate critica formulată se reduce la o singură chestiune. Contestatoarea nu contestă existența cerinței din caietul de sarcini privind studiile șefului de șantier, ci doar susține că această cerință nu putea produce efectul excluderii ofertei sale în etapa de evaluare.

Mai exact, contestatoarea susține că cerința potrivit căreia șeful de șantier trebuie să aibă studii superioare în specialitatea construcții hidrotehnice/instalații edilitare ar constitui, în realitate, o cerință de calificare, care, pentru a putea fi opusă ofertanților, ar fi trebuit prevăzută în mod corespunzător în anunțul de participare, iar nu doar în caietul de sarcini. De aici, contestatoarea deduce că respingerea ofertei sale ar fi nelegală, întrucât autoritatea contractantă ar fi aplicat un criteriu nescris, respectiv o exigență de calificare nereflectată corespunzător în anunț.

Contestatoarea mai susține că, în evaluarea ofertei sale, s-ar fi acordat o importanță excesivă și formalistă denumirii specialității înscrise în diploma persoanei propuse, ignorând experiența profesională a acesteia, reflectată în recomandările depuse și în contractele în cadrul cărora persoana respectivă ar fi exercitat anterior atribuții de șef de șantier. În această logică, contestatoarea încearcă să înlocuiască cerința expresă privind specialitatea studiilor cu o apreciere globală asupra experienței și utilității practice a persoanei desemnate.

Tot în acest context, contestatoarea invocă dispozițiile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, însă într-o manieră vădit deformată, susținând că, potrivit acestui text, caietul de sarcini ar trebui să conțină „doar” specificații tehnice. Or, textul legal nu conține nicăieri sintagma „doar”, ci prevede că un caiet de sarcini *„conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice”*, ceea ce exprimă un minim de conținut obligatoriu, iar nu o limitare exclusivă a conținutului său. Această nuanță este esențială și va fi analizată distinct, întrucât întreaga construcție argumentativă a contestatoarei se sprijină pe o veritabilă adăugare la lege.

Rezultă, așadar, că litigiul nu privește, în realitate, vreo neclaritate a cerinței și nici vreo eroare de comunicare a motivelor de respingere, ci încercarea contestatoarei de a schimba, ex post, natura juridică și efectele unei cerințe clare din documentația de atribuire, pentru a transforma o lipsă de conformitate a ofertei sale într-o pretinsă nelegalitate a evaluării realizate de comisia de evaluare.

Astfel, solicită Consiliului să observe că apărarea sa pornește de la un aspect fundamental, pe care contestatoarea îl ignoră ori îl relativizează artificial, și anume acela că documentația de atribuire trebuie citită și aplicată ca un întreg coerent, iar caietul de sarcini nu este un document secundar ori decorativ, ci o parte integrantă, obligatorie și normativă a acestei documentații.

Fișa de date nu tratează proiectul tehnic și caietul de sarcini ca simple anexe descriptive, ci ca documente centrale ale procedurii, în raport de care urmează a fi concepute și evaluate ofertele. Același lucru rezultă și din caietul de sarcini, care stabilește explicit că face parte integrantă din documentația de atribuire și constituie ansamblul cerințelor pe baza cărora se elaborează propunerea tehnică, precizând în mod neechivoc că orice ofertă va fi luată în considerare numai în măsura în care propunerea tehnică și financiară se înscriu în limitele cerințelor din caietul de sarcini.

Chiar caietul de sarcini din speță stabilește în primul său paragraf, într-o formulare lipsită de orice echivoc, că *„face parte integrantă din documentația de atribuire și constituie ansamblul cerințelor pe baza cărora se elaborează de către fiecare ofertant propunerea tehnică”*, iar mai departe arată că *„în mod obligatoriu se va ține cont de caietul de sarcini”* și că orice ofertă va fi luată în considerare numai în măsura în care propunerea tehnică și financiară se înscriu în limitele cerințelor din acest document. Această formulare are o forță juridică evidentă și nu poate fi golită de conținut prin simpla afirmație a contestatoarei că anumite cerințe din caiet nu i-ar conveni ori i s-ar părea excesive.

Aceeași concluzie rezultă direct din lege. Potrivit art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii. În mod corelativ, art. 20 alin. (1) din HG nr. 395/2016 stabilește că documentația de atribuire include, între altele, fișa de date, caietul de sarcini și celelalte documente necesare procedurii. Prin urmare, legiuitorul însuși tratează caietul de sarcini ca parte constitutivă a documentației de atribuire, iar nu ca pe un înscris exterior acesteia.

Mai mult, fișa de date din prezenta procedură confirmă aceeași arhitectură juridică. La secțiunea privind obiectul achiziției, aceasta prevede că execuția lucrărilor se realizează *„în conformitate cu proiectul tehnic și caietele de sarcini, întocmite de SC MAPAMOND SRL, și cu legislația, normativele și standardele în vigoare”*. Tot fișa de date reglementează explicit regimul clarificărilor, stabilind termenele până la care operatorii economici puteau solicita lămuriri cu privire la documentația de atribuire. Așadar, operatorii economici nu doar că au avut acces complet la caietul de sarcini, ci au avut la dispoziție și mijlocul procedural adecvat pentru a-l clarifica sau contesta, dacă apreciau că anumite cerințe ar fi neclare ori nelegale.

Or, contestatoarea nu a formulat nicio contestație împotriva documentației de atribuire și nu a atacat cerința din caietul de sarcini privind studiile șefului de șantier în termenul legal. Dimpotrivă, a ales să participe la procedură, să își elaboreze oferta și să propună un expert pentru această poziție, recunoscând implicit aplicabilitatea și obligativitatea

cerinței. Numai după ce oferta sa a fost evaluată și respinsă în raport de această cerință, contestatoarea încearcă să o reclasifice juridic și să îi nege forța obligatorie.

Această conduită procesuală este incompatibilă atât cu disciplina procedurii de atribuire, cât și cu jurisprudența constantă în materie, potrivit căreia documentația de atribuire trebuie contestată în termenul prevăzut de lege, iar nu indirect, după expirarea termenului și după cunoașterea rezultatului procedurii. A admite contrariul ar însemna ca orice operator economic să poată participa la procedură asumându-și aparent regulile acesteia, pentru ca ulterior, dacă oferta sa nu este declarată admisibilă, să invoce legalitatea tocmai a regulilor pe care nu le-a contestat la timp.

În această privință, trebuie observat și un alt aspect de finețe din documentația speței, caietul de sarcini nu formulează cerința litigioasă într-o manieră marginală sau accidentală, ci în contextul secțiunii „Organizarea și personalul”, în cadrul Cerinței 5, unde sunt stabilite toate pozițiile de personal minim necesar pentru executarea contractului. Cerința privind șeful de șantier nu apare izolată, ci alături de alte poziții pentru care se solicită anumite specializări tehnice punctuale: inginer de execuție specialitatea instalații edilitare/construcții hidrotehnice, inginer drumuri, inginer automatizare SCADA, inginer structură, responsabili tehnici cu execuția atestați, responsabil SSM, manager de mediu, manager de contract, manager al sistemului calității, inginer electrician autorizat ANRE, sudor autorizat ISCIR. Această plasare sistematică demonstrează că autoritatea contractantă a construit o arhitectură coerentă a resurselor umane minimale necesare executării contractului, iar nu o cerință singulară, arbitrară ori disimulată.

Cu alte cuvinte, în opinia sa, contestatoarea nu se află în situația unui operator economic confruntat cu o cerință surprinzătoare sau ocultă, ci în situația unui ofertant care a cunoscut de la început standardul tehnic și profesional fixat prin documentație, a ales să participe fără să îl conteste, iar ulterior încearcă să îi schimbe sensul pentru a-și salva propria ofertă.

Dincolo de formularea sa aparent orientată împotriva rezultatului procedurii, contestația vizează însăși legalitatea cerinței din caietul de sarcini privind specialitatea studiilor șefului de șantier. Or, o asemenea critică, raportată la momentul procesual în care este formulată, este tardivă.

Contestatoarea cunoștea în mod cert textul cerinței, întrucât chiar îl reproduce în contestație. Ea știa, așadar, încă de la data elaborării și depunerii ofertei, că pentru poziția de șef de șantier se solicitau studii superioare cu specialitatea construcții hidrotehnice/instalații edilitare. Dacă aprecia că această cerință nu este legală, nu este proporțională ori nu este corect plasată în documentația de atribuire, avea la dispoziție calea procedurală prevăzută de Legea nr. 101/2016 pentru contestarea documentației. Nu a utilizat această cale. A participat la procedură fără rezerve, a formulat oferta și a răspuns la clarificările comisiei, încercând să demonstreze că persoana propusă ar satisface cerința. Numai după ce această demonstrație a fost considerată neconcludentă, a susținut că, de fapt, cerința nu putea fi utilizată ca temei de respingere.

O asemenea poziție nu poate fi primită. În materia achizițiilor publice, regulile procedurii trebuie să fie cunoscute, contestate la timp și respectate deopotrivă de autoritate și de ofertanți. Autoritatea contractantă nu poate fi obligată, după deschiderea și evaluarea ofertelor, să relativizeze sau să ignore o cerință clară din propria documentație, tocmai pentru că un ofertant nu a respectat-o. Aceasta ar echivala cu încălcarea principiului tratamentului egal și ar crea, în mod direct, un avantaj nepermis contestatoarei față de ceilalți participanți care și-au construit oferta în raport de exigențele documentației.

Mai mult, chiar argumentația contestatoarei confirmă natura tardivă a demersului său. Ea nu spune că autoritatea contractantă a interpretat greșit diploma prezentată prin raportare la o cerință neclară. Ea spune, în esență, că diploma nu ar trebui să conteze în modul în care a contat și că experiența ar trebui să suplinească studiile. Cu alte cuvinte, nu critică o eroare punctuală de evaluare, ci însăși opțiunea autorității contractante de a cere, pentru funcția de șef de șantier, o anumită specialitate a studiilor. O astfel de critică vizează inevitabil documentația de atribuire, nu simpla sa aplicare.

Pentru toate aceste motive, prima concluzie care se impune este că documentația de atribuire, inclusiv caietul de sarcini, a devenit obligatorie pentru contestatoare prin necontestare în termen, iar autoritatea contractantă era ținută, la rândul ei, să respecte și să aplice propria documentație, nu să o rescrie în etapa de evaluare.

Totodată, contestatoarea susține că decizia de a declara oferta sa inacceptabilă și neconformă ar fi nelegală, întrucât cerința privind studiile șefului de șantier ar reprezenta, în opinia sa, o cerință de calificare ce ar fi trebuit prevăzută exclusiv în anunțul de participare sau în fișa de date a achiziției, iar nu în caietul de sarcini.

Această susținere este neîntemeiată atât din punct de vedere juridic, cât și din punct de vedere factual.

În realitate, cerința analizată nu reprezintă o cerință de calificare în sensul art. 163-171 din Legea nr. 98/2016, ci o cerință privind modalitatea de organizare a resurselor umane pentru executarea contractului, integrată în cerințele tehnice ale contractului.

Caietul de sarcini stabilește, în cadrul secțiunii dedicate organizării activității de execuție, personalul minim necesar pentru implementarea contractului, indicând pentru fiecare poziție cerințe minime privind calificarea și specializarea.

Astfel, la Cerința nr. 5 - Organizarea și personalul, documentația prevede explicit că ofertantul trebuie să asigure personal calificat pentru execuția lucrărilor, enumerând polițiile obligatorii și cerințele asociate acestora.

Pentru poziția de Șef de șantier, documentația de atribuire prevede expres: „studii superioare cu specialitatea construcții hidrotehnice/instalații edilitare”.

Această cerință este formulată clar, fără echivoc, și trebuie interpretată în sensul său literal și tehnic.

Prin urmare, cerința nu vizează capacitatea generală a operatorului economic de a participa la procedură, ci modul concret în care acesta organizează resursele umane pentru executarea contractului.

Practica în materie a statuat că autoritatea contractantă are dreptul de a defini în caietul de sarcini structura minimă a echipei de implementare a contractului, inclusiv specializările necesare, atunci când acestea sunt justificate de natura lucrărilor.

În cazul de față, obiectul contractului îl reprezintă realizarea unui sistem de colectare și tratare a apelor uzate, proiect ce implică lucrări specifice infrastructurii edilitare și hidrotehnice.

Prin urmare, solicitarea ca șeful de șantier să aibă studii superioare în specialitatea construcții hidrotehnice sau instalații edilitare este pe deplin justificată de natura lucrărilor ce urmează a fi executate.

Autoritatea contractantă nu a introdus o cerință arbitrară sau disproporționată, ci una direct corelată cu specificul tehnic al contractului.

În acest context, contestatoarea încearcă să substituie cerința privind specialitatea studiilor cu o evaluare globală a experienței profesionale a abordare fiind contrară logicii documentației de atribuire.

Cerința privind studiile și cea privind experiența sunt cerințe distincte, fiecare având rolul său în evaluarea conformității ofertei.

Dacă autoritatea contractantă ar fi dorit să accepte orice specializare tehnică, compensată prin experiență profesională, ar fi formulat cerința într-o manieră generală, de tipul „studii superioare tehnice”, or, documentația de atribuire nu utilizează o asemenea formulare generală, ci indică explicit specialitățile acceptate. În consecință, experiența profesională nu poate suplini lipsa specialității studiilor solicitate.

Admiterea unei asemenea substituiri ar echivala cu modificarea documentației de atribuire în etapa de evaluare a ofertelor, ceea ce ar încălca principiile fundamentale ale achizițiilor publice.

În continuare, afirmă că societatea contestatoare invocă dispozițiile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016 pentru a susține că în caietul de sarcini ar trebui prevăzute „doar specificații tehnice”, sugerând astfel că cerința privind personalul minim ar fi nelegală. Această interpretare este rezultatul unei adăugări evidente la textul legii.

Astfel, dispoziția legală invocată prevede: *„Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice.”*. Formularea legislativă stabilește un conținut minim obligatoriu, nu un conținut exclusiv. Textul nu utilizează termenii „numai”, „exclusiv” sau „doar”, prin urmare, nu există niciun temei juridic pentru interpretarea restrictivă propusă de contestatoare.

Caietul de sarcini include în mod obișnuit: (i) cerințe tehnice privind lucrările sau serviciile; (ii) cerințe privind resursele tehnice; (iii) cerințe privind organizarea activității; (iv) cerințe privind personalul necesar implementării contractului, iar toate aceste elemente fac parte din specificațiile tehnice ale contractului în sens larg. Prin urmare, includerea cerințelor privind personalul minim necesar în cadrul caietului de sarcini este nu doar permisă, ci și firească.

Interpretarea contestatoarei ar conduce la concluzia absurdă că autoritatea contractantă nu ar putea stabili în caietul de sarcini nici cerințe privind organizarea execuției lucrărilor, nici cerințe privind personalul implicat în realizarea contractului, or o asemenea interpretare ar lipsi de conținut rolul caietului de sarcini ca document tehnic central al procedurii de achiziție publică.

În cadrul evaluării ofertelor, comisia de evaluare a constatat existența unei neconcordanțe între cerințele documentației de atribuire și informațiile prezentate în oferta contestatoarei și în temeiul art. 134 alin. (1) din HG nr. 395/2016, comisia de evaluare a solicitat clarificări ofertantului.

Prin solicitarea de clarificări, transmisă prin SEAP, contestatoarei i s-a cerut să clarifice dacă specializarea studiilor persoanei propuse pentru funcția de șef de șantier corespunde cerinței din documentația de atribuire.

Răspunsul transmis de contestatoare nu a demonstrat conformitatea cerută, aceasta nu a prezentat niciun document care să ateste că diploma persoanei propuse corespunde specialităților prevăzute în documentație, în schimb, aceasta a susținut că persoana propusă are experiență relevantă în domeniu și că specializarea absolvită ar fi apropiată de domeniul instalațiilor edilitare.

Comisia de evaluare a analizat acest răspuns și a constatat că acesta nu demonstrează îndeplinirea cerinței documentației de atribuire, astfel, răspunsul a fost apreciat ca neconcludent.

Potrivit art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016, în situația în care răspunsul la clarificări este neconcludent, oferta poate fi declarată neconformă. Aceasta este exact situația din speța de față.

Astfel, autoritatea contractantă solicită Consiliului să observe că nu a respins oferta contestatoarei în mod arbitrar, ci în urma unei analize obiective a documentelor prezentate și a răspunsurilor transmise de ofertant.

Un alt aspect esențial al prezentei spețe îl reprezintă limitele procedurii de clarificare a ofertelor, astfel solicitările de clarificări au rolul de a permite explicarea sau confirmarea unor informații existente în ofertă, ci nu pot avea rolul de a permite modificarea ofertei.

Acest principiu este consacrat atât de legislația națională, cât și de jurisprudența constantă în materia achizițiilor publice. Potrivit art. 209 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, nu are dreptul de a crea un avantaj ofertanților prin solicitările de clarificări. În mod similar, art. 2 alin. (2) din aceeași lege consacră principiul tratamentului egal, iar acceptarea unei oferte care nu respectă cerințele documentației de atribuire ar constitui o încălcare directă a acestor principii. Prin urmare, comisia de evaluare nu putea accepta o ofertă care nu demonstra îndeplinirea cerințelor privind specialitatea studiilor șefului de șantier.

De asemenea, comisia nu putea solicita noi clarificări menite să permită contestatoarei să modifice structura echipei propuse sau să prezinte

alte documente care nu făceau parte din oferta inițială. O asemenea abordare ar fi echivalat cu acordarea unui avantaj ne justificat contestatoarei în raport cu ceilalți ofertanți.

Din analiza tuturor documentelor aflate la dosarul achiziției, autoritatea contractantă, prin comisia de evaluare, precizează că a respectat întocmai procedura stabilită de legislația în materia achizițiilor publice.

Astfel, evaluarea ofertelor a fost realizată în conformitate cu prevederile Legii nr. 98/2016, ale Normelor metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, precum și ale documentației de atribuire.

Potrivit art. 134 alin. (1) din HG nr. 395/2016, comisia de evaluare are obligația de a analiza ofertele și de a solicita clarificări atunci când consideră necesar, iar în speța de față, comisia de evaluare a procedat exact în acest sens.

În urma analizei documentelor depuse în cadrul ofertei contestatoarei, comisia a constatat existența unei neconcordanțe între cerințele documentației de atribuire și informațiile prezentate în propunerea tehnică.

Pentru a permite ofertantului să clarifice această situație, a transmis o solicitare de clarificări și prin răspunsul primit de la contestatoare, aceasta nu a demonstrat că persoana propusă pentru funcția de șef de șantier îndeplinește cerința expresă privind specialitatea studiilor.

Comisia de evaluare a analizat răspunsul și a constatat că acesta nu aduce elemente suplimentare care să demonstreze conformitatea ofertei cu cerințele documentației și în consecință, răspunsul a fost considerat neconcludent.

Potrivit art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016 în cazul în care ofertantul nu transmite răspunsul solicitat sau răspunsul transmis este neconcludent, oferta sa este considerată inacceptabilă.

Prin urmare, decizia comisiei de evaluare de a declara oferta contestatoarei ca fiind inacceptabilă este pe deplin conformă cu dispozițiile legale aplicabile.

În cadrul prezentei proceduri, autoritatea contractantă consideră că a respectat în mod riguros principiile care guvernează atribuirea contractelor de achiziție publică.

Astfel, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, atribuirea contractelor publică se realizează cu respectarea următoarelor principii: nediscriminarea, tratamentul egal, recunoașterea reciprocă, transparenta, proporționalitatea și asumarea răspunderii.

În contextul prezentei spețe, trebuie subliniat că aplicarea cerințelor documentației de atribuire în mod uniform tuturor ofertanților reprezintă o garanție esențială a respectării principiului tratamentului egal, astfel că nu putea ignora sau relativiza cerințele documentației de atribuire pentru a permite unui ofertant să își mențină oferta în procedură, în condițiile în care aceasta nu respecta cerințele minime stabilite. Admiterea unei asemenea abordări ar fi creat un avantaj nejustificat contestatoarei și ar fi afectat egalitatea de tratament între participanți.

În plus, are obligația de a respecta propria documentație de atribuire. Această obligație derivă din principiul transparenței și din necesitatea

asigurării unui cadru procedural predictibil și echitabil pentru toți operatorii economici.

Prin urmare, comisia de evaluare nu putea ignora cerința expresă privind specialitatea studiilor șefului de șantier, iar în materia achizițiilor publice, elaborarea ofertei reprezintă responsabilitatea exclusivă a operatorului economic participant la procedură.

Potrivit art. 123 din HG nr. 395/2016, ofertantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire. Această obligație implică analiza atentă a tuturor cerințelor stabilite prin documentația de atribuire și structurarea ofertei în deplină concordanță cu acestea.

În mod similar, art. 125 din HG nr. 395/2016 stabilește că riscurile transmiterii ofertei revin ofertantului, prin urmare, operatorul economic nu poate invoca ulterior propria culpă în întocmirea ofertei pentru a justifica neconformitatea acesteia.

Acest principiu este sintetizat în adagiul „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*” care exprimă regula potrivit căreia nimeni nu poate invoca propria culpă pentru a obține un beneficiu juridic.

Aplicarea acestui principiu în speță conduce la concluzia că SRL nu poate solicita pe motivul că oferta sa nu a fost întocmită în deplină conformitate cu cerințele documentației de atribuire.

De altfel, precizează că raportul procedurii este temeinic și indică în mod clar în ceea ce privește oferta contestatoarei, următoarele:

- cerința din documentația de atribuire care nu a fost respectată;
- solicitarea de clarificări transmisă ofertantului;
- răspunsul transmis de ofertant;
- analiza comisiei de evaluare asupra acestui răspuns;
- concluzia privind caracterul neconform al ofertei.

Prin urmare, solicită să se constate că raportul procedurii este pe deplin motivat și permite verificarea legalității deciziilor adoptate.

Totodată, solicită să se constate că, urmare a celor expuse și din analiza tuturor probelor, rezultă că:

- documentația de atribuire a stabilit în mod clar cerințele privind personalul minim necesar pentru executarea contractului;
- cerința privind studiile șefului de șantier a fost formulată explicit în caietul de sarcini;
- contestatoarea nu a contestat această cerință în termenul legal;
- oferta contestatoarei nu a demonstrat îndeplinirea acestei cerințe;
- răspunsul transmis la solicitarea de clarificări a fost în mod corect apreciat ca neconcludent;
- comisia de evaluare a aplicat în mod corect dispozițiile art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016;
- decizia de declarare a ofertei contestatoarei ca inacceptabilă și neconformă este legală și temeinică.

Pentru toate aceste motive, solicită respingerea contestației formulate de către SRL în numele asocierii SRL – ...SRL – ...SRL - ... SRL, cu consecința menținerii ca legală și temeinică a evaluarea efectuate de către comisia de evaluare.

COMUNA, prin adresa nr. 1376/20.03.2026, înregistrată la Consiliu cu nr. 22203/27.03.2026, a transmis o copie a dosarului achiziției publice.

...SRL a constituit cautiunea în sumă de 582.187,00 lei, conform art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. 212186810/1, eliberată de CEC BANK SA, Sucursala, la data de 11.03.2026, fiind transmisă, în original, prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 19206/18.03.2026.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

COMUNA, în calitate de autoritate contractantă, a organizat licitația deschisă în vederea atribuirii contractului având ca obiect Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții: „Înființare sistem de colectare și tratare ape uzate în Comuna, Județul, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. CN1085847/26.09.2025. Valoarea estimată a contractului de lucrări este de 29.109.342,33 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire aplicat este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Împotriva comunicării rezultatului procedurii nr. 952/26.02.2026, precum și a tuturor documentelor cu privire la declararea ofertei depusă de asocierea SRL – ...SRL – ...SRL - ... SRL drept inacceptabilă și neconformă, liderul asocierii, a înaintat Consiliului contestația în analiză, solicitând cele menționate în partea introductivă a deciziei.

Din analiza fondului contestației, Consiliul reține că autoarea acesteia consideră nelegală și disproporționată decizia autorității contractante de a respinge oferta asocierii pe care o reprezintă.

În acest sens, Consiliul constată că autoritatea contractantă a comunicat asocierii, prin adresa nr. 952/29.02.2026, că respingerea ofertei sale se datorează faptului că pentru expertul propus pentru poziția de Șef de șantier nu este îndeplinită cerința caietului de sarcini privind specializarea solicitată.

În fapt, se constată că în discuție este îndeplinirea de către asociere a cerinței caietului de sarcini prin care autoritatea contractantă a stabilit că:

„Cerința 5

Personalul minim necesar este urmatorul:

Pentru executia lucrărilor solicitate prin Caietul de sarcini, ofertantul trebuie să pună la dispoziția autorității contractante o echipă de experți, care să dețină competențele necesare executiei lucrarilor.

Prin aceste cerințe se urmărește obținerea unor lucrări de calitate și a unei garanții minime că scopul și obiectivele achiziției vor fi îndeplinite. Prin urmare, Ofertantul trebuie să dovedească faptul că dispune de personal calificat corespunzător și cu experiență în realizarea lucrarilor solicitate în caietul de sarcini.

1. Sef de santier – cu studii superioare cu specialitatea constructii hidrotehnice/instalatii edilitare va fi responsabil si va coordona executia lucrarilor in santier in conformitate cu proiectul tehnic aprobat si va fi deplin raspunzator de organizarea executiei lucrarilor astfel incat sa se respecte graficul propus si aprobat.

.....

**Nota: (...) În vederea demonstrării îndeplinirii cerinței se vor prezenta documente care să probeze modul în care va fi asigurată participarea la îndeplinirea viitorului contract (contract de muncă / extras Revisal, declarație de disponibilitate a persoanei respective, de participare pe întreaga perioadă de derulare a contractului de lucrări).*

Pentru operatorii economici care prezintă experți străini se acceptă certificate echivalente emise de autoritățile de certificare abilitate din alt stat.

Nota:

Pentru a demonstra îndeplinirea cerințelor minime pentru personal minim necesar, ofertantii vor prezenta următoarele documente:

- Copie diploma de studii;*
- Curriculum Vitae (CV) în format EuroPass;*
- Declarație privind disponibilitatea pentru toată durata de implicare a persoanei în durata contractului;*

CV-urile prezentate vor purta numele în clar și semnatura în original a persoanei respective."

Din analiza acestor prevederi rezultă că ofertanții aveau obligația de a nominaliza pentru poziția de "Șef de șantier" un expert cu studii superioare care să dețină specializarea "construcții hidrotehnice/instalații edilitare", condiție de conformitate a ofertei.

Modul de formulare utilizat de autoritatea contractantă arată, lipsit de echivoc, interesul său în privința deținerii de către expertul desemnat pentru această poziție a unei anumite specializări, respectiv a specializării "construcții hidrotehnice/instalații edilitare" și nu permite interpretarea contestației privind existența unui sens mai larg de a proba îndeplinirea cerinței în cauză în baza unei alte specializări și a experienței deținute de respectiva persoană.

Contrar susținerilor contestației ofertanții aveau obligația dovedirii deținerii unei anumite specializări pentru acest expert și depunerea de documente doveditoare în acest sens, respectiv diploma de studii, deținerea specializării solicitate fiind o condiție de conformitate a ofertei ce nu ar putea fi suplinită prin recomandări privind lucrările la care a participat.

Dacă era considerată neclară cerința privind specializarea necesară, precum și sancțiunea incidentă în cazul în care aceasta nu este dovedită, autoarea contestației putea solicita clarificări în baza dispozițiilor art. 160 din Legea nr. 98/2016 sau chiar depune o contestație cu respectarea dispozițiilor art. 8 din legea nr. 101/2016. Neprocedând în acest sens, contestația și, implicit, asocierea din care face parte, și-a asumat îndeplinirea acestor cerințe astfel cum au fost formulate, inclusiv sancțiunea prevăzută de lege pentru nerespectarea cerințelor caietului de sarcini, orice critici în legătură cu modul de formulare al acestor cerințe ori a existenței și a altor specializări care ar permite realizarea obiectului contractului, altele decât cea solicitată, fiind tardiv formulate la acest moment.

Prin contestația depusă, Consiliul constată că în legătură cu aceste cerințe referitoare la specializarea "Șefului de șantier" prevăzute în caietul de sarcini, autoarea ei susține că, nefiind specificate în anunțul de participare al procedurii, acestea ar reprezenta clauze nescrise conform art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016 și nu poate constitui motiv de excludere a ofertei sale.

Astfel, Consiliul constată că autoarea contestației invocă incidența art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, potrivit căroră:

„(6) Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/de concurs sunt considerate clauze nescrise.”

Or, având în vedere că procedura de atribuire în cauză are ca obiect execuția de lucrări, iar autoritatea contractantă a stabilit în cadrul caietului de sarcini personalul minim considerat absolut necesar a fi avut în vedere de către ofertanți (începând cu pag. 19), printre care se numără și “Șeful de șantier”, pentru care, se regăsesc impuse condițiile necesare a fi îndeplinite de expertul nominalizat pentru această poziție, condiții din care fac parte inclusiv cele în discuție, citate anterior, privind specializarea necesară a fi deținută, Consiliul constată că autoritatea contractantă a procedat în stabilirea ei conform prevederilor art. 1 și art. 3 din Instrucțiunea ANAP nr. 1/2017, potrivit căroră:

„ART.1

În cazul personalului ce va realiza efectiv activitățile contractului ce urmează a fi atribuit - expertul/expertii-cheie a cărui/căror calificare, experiență profesională și/sau mod de organizare poate reprezenta un avantaj competitiv de natură a influența în mod direct calitatea executării contractului și, prin urmare, valoarea economică a ofertei, ofertantul urmează să dovedească modul în care dispune de aceștia la nivelul propunerii tehnice.

ART. 3

*(1) Sintagma "personalul ce va realiza efectiv activitățile care fac obiectul contractului ce urmează a fi atribuit" se referă la expertii/personalul-cheie ce răspund(e) de realizarea efectivă a proceselor de execuție aferente implementării respectivului contract, calificarea, experiența profesională și/sau modul de organizare influențând, în mod direct, calitatea rezultatului ce trebuie atins prin contractul în cauză, **această categorie de personal nefiind considerată criteriu de calificare și selecție în raport cu operatorul economic ce este candidat/ofertant în procedura de atribuire.***

(2) Prin noțiunea de "personal-cheie" menționată la alin. (1), se înțelege orice expert/specialist a cărui activitate desfășurată în cadrul contractului este reflectată direct fie:

(i) într-o proporție majoritară a rezultatului respectivei activități și/sau a întregului contract, atunci când există o relație direct proporțională între volumul muncii prestate și nivelul calitativ al rezultatului în cauză, iar contribuția sa are, totodată, o pondere ridicată în rezultatul final al contractului;

(ii) într-o proporție minoră ca efort depus din punctul de vedere al volumului de muncă, dar cu un impact major asupra esenței rezultatului respectivei activități și/sau a întregului contract (de exemplu, în situația în care rezultatul muncii sale este stabilirea soluției tehnice ce face obiectul contractului, celelalte activități ale acestuia având doar rolul de a clarifica/detalia aspectele ce descriu respectiva soluție și/sau modul de implementare a sa).

(3) În cadrul acestei categorii se includ și tipurile de experți pentru care este impusă, prin legislația de specialitate din domeniul obiectului contractului ce urmează a fi atribuit, prezentarea unei certificări specifice, fără de care aceștia nu au dreptul de a exercita activitatea în cauză, în acest fel fiind legați indisolubil de implementarea propriu-zisă a respectivului contract.

*(4) Pentru tipurile de experți menționați la alin. (3), pentru care existența certificării specifice, emisă de un organism abilitat conform prevederilor legale incidente domeniului în cauză, reprezintă condiția necesară și suficientă pentru a putea duce la îndeplinire activitățile ce fac obiectul respectivelor certificări, **autoritatea/entitatea contractantă nu va stabili criterii de calificare și selecție, ci va solicita ca în propunerea tehnică să fie descris momentul în care vor interveni acești experți în implementarea viitorului contract, precum și modul în care operatorul economic ofertant și-a asigurat accesul la serviciile acestora (fie prin resurse proprii, caz în care vor fi prezentate persoanele în cauză, fie prin externalizare, situație în care se vor descrie aranjamentele contractuale realizate în vederea obținerii serviciilor respective).***

De asemenea, autoritatea contractantă a inclus această cerință privind specializarea necesară a fi deținută în cadrul caietului de sarcini în acord cu Notificarea ANAP nr. 258/2017 cu privire la fișa de date, prin care, la cap. III.2.3.a) *Capacitatea tehnică și/sau profesională*, este menționat că:

„În cazul personalului ce va realiza efectiv activitățile contractului ce urmează a fi atribuit - expertul/expertii-cheie a căru/căror calificare, experiență profesională și/sau mod de organizare poate reprezenta un avantaj competitiv de natură a influența în mod direct calitatea executării contractului și, prin urmare, valoarea economică a ofertei, ofertantul urmează să dovedească modul în care dispune de aceștia la nivelul propunerii tehnice.

Autoritatea contractantă va formula cerințe pentru acest personal **la nivelul caietului de sarcini**. În cadrul acestei categorii se includ **și tipurile de experți pentru care este impusă**, prin legislația de specialitate din domeniul obiectului contractului ce urmează a fi atribuit, prezentarea unei certificări specifice, fără de care aceștia nu au dreptul de a exercita activitatea în cauză, în acest fel fiind legați indisolubil de implementarea propriu - zisă a respectivului contract”

Raportat la cele citate anterior devine evident faptul că deținerea unei anumite specializări de către expertul nominalizat pentru poziția de "Șef de șantier" nu reprezintă criteriu de clarificare care trebuia să se regăsească în anunțul de participare și fișa de date a achiziției, ci o cerință a caietului de sarcini, astfel că nu poate fi considerată clauză nescrisă, motiv pentru care criticile contestatoarei în această privință vor fi respinse ca nefondate.

Având în vedere cele concluzionate de Consiliu, rezultă că participanții la procedura de atribuire aveau obligația de a respecta întocmai cerințele caietului de sarcini, în sensul că persoana nominalizată pentru funcția de "șef de șantier" trebuie să dețină *studii superioare cu specialitatea construcții hidrotehnice/instalații edilitare*.

Prin urmare, Consiliul va respinge ca nefondate alegerile contestatoarei pe aspectul necesității dovedirii deținerii unei astfel de specializări de către expertul nominalizat pentru această poziție și, pentru aceleași motive, va reține și lipsa de relevanță în soluționarea contestației a deciziilor Consiliului invocate de autoarea contestației prin demersul său în fața CNSC.

Astfel, analizând propunerea tehnică depusă de asocieria din care face parte contestatoarea, pentru expertul nominalizat pentru poziția "Șef de șantier", respectiv COTAN RADU, în scopul dovedirii cerinței privind specializarea deținută, a fost prezentată Diploma de licență nr. 64199/08.12.1999, eliberată de Universitatea Tehnică „GH ASACHI” Iași, Facultatea de Hidrotehnică, specializarea Inginerie Sanitară și Protecția Mediului, adică o altă specializare decât cea solicitată prin caietul de sarcini.

În legătură cu specializarea deținută de expertul nominalizat amintit anterior, prin adresa nr. 96/12.01.2026, pct. 1, autoritatea contractantă a solicitat asocierii având ca lider petenta, următoarele clarificări:

„1. Conform caietului de sarcini s-a solicitat "Sef de șantier - cu studii superioare cu specialitatea construcții hidrotehnice/instalații edilitare".

In oferta ati nominalizat pentru aceasta poziție pe dl. COTAN RADU avand Diploma de licența Seria R / nr. 0093735, specializarea inginerie sanitara si protecția mediului.

Va solicitam sa clarificați acest aspect.”,

solicitare la care asocieria a răspuns cu adresa nr. 506/29.09.2025, după cum urmează:

„1. Dl. Cotan Radu este inginer , specialitatea/profilul Constructii, studiile fiind absolvite in cadrul Facultatii de Hidrotehnica, Universitatea Tehnica "Gh. Asachi" Iasi. Pentru sustinerea desfasurarii activitatilor solicitate prin Caietul de sarcini la pagina 19, cerinta 5, punctul 1, va transmitem recomandari pentru lucrari la care a participat in calitate de Sef Santier. De asemenea va rugam sa

aveti in vedere faptul ca in Caietul de sarcini solicitarea era de "specialitatea constructii" ceea ce este echivalent cu "profilul constructii".

Consiliul constată că acest răspuns, potrivit procesului-verbal nr. 402/ 28.01.2026, a fost considerat neconcludent de către autoritatea contractantă și cerințele stabilite în acest sens prin caietul de sarcini neîndeplinite, iar oferta asocierii SRL – ...SRL – ...SRL - ... SRL respinsă ca neconformă și inacceptabilă conform dispozițiilor coroborate ale art. 134 alin. (5) cu cele ale art.137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Așa cum s-a reținut anterior, contrar afirmațiilor contestatoarei, ofertanților li s-a impus specializarea necesară a fi deținută de expertul nominalizat pentru poziția "Șef de șantier", astfel că nu poate fi acceptată interpretarea cerinței dată de contestatoare că prin caietul de sarcini s-a impus "specializarea construcții".

Maniera echivalentă prin care susține contestatoarea că ar fi îndeplinit cerința, respectiv o altă specializare și dovada participării pe aceeași poziție în alte contracte similare, nu poate fi acceptată, deoarece achizițarea a impus deținerea unei anumite specializări, iar asocierea nu a demonstrat deținerea ei de către expertul în cauză.

Prin urmare, Consiliul apreciază că fiind corectă decizia autorității contractante de a considera neîndeplinite cerințele prevăzute în caietul de sarcini cu privire la specializarea "Șefului de șantier", precum și pe cea legată de neconcludența clarificărilor prezentate în acest sens, astfel că respingerea ofertei asocierii SRL – ...SRL – ...SRL - ... SRL este considerată întemeiată.

În stabilirea acestei finalități, Consiliul a avut în vedere inclusiv jurisprudența Consiliului și a Curților de Apel, considerând relevante în cauză cele stabilite de Curtea de Apel Craiova prin Hotărârea nr. 1570/2023 din 06.09.2023, respectiv de Curtea de Apel Constanța prin Hotărârea nr. 245/2024 din 23.07.2024, aceasta din urmă reținând următoarele:

„(...) Din art.3 alin. 6 din Instrucțiunea nr. 1/2017 rezultă că în situația unor contracte mai complexe în care implicarea experților solicitați are o importanță semnificativă asupra calității executării respectivului contract, calificarea, experiența profesională și/sau modul de organizare a personalului- cheie se utilizează se utilizează ca factori de evaluare în cadrul criteriului de atribuire preț-calitate/cost-calitate, și nu ca criterii de clarificare, cum afirmă intimata.

Studiile, calificarea și/sau experiența profesională pot fi utilizate drept criterii de calificare/selecție în sensul art.179 lit. g) din Legea nr. 98/2016, numai pentru personalul prevăzut la art.2 alin. (1) din Instrucțiune, adică pentru „personalul permanent, în special de conducere, al operatorului economic”, astfel cum acesta este definit în Instrucțiune.

Apoi, Curtea reține, contrar CNSC, că persoana nominalizată nu avea specializarea cerută prin Caietul de sarcini - specializarea construcții civile sau echivalent la nivel internațional.

Rezultă din înscrisurile cauzei că persoana nominalizată ca Manager execuție lucrări a prezentat diplomă de inginer - specialitatea construcții hidrotehnice, ##### # ### #####, emisă de Universitatea Tehnică „#####” din ####, nr. 66399/11.04.2002; diplomă de master, domeniul inginerie și managementul proiectelor de construcții, ##### # ### #####, emisă de Universitate „#####”, facultatea de Construcții din Constanța, nr. 497/06.11.2012.

Studiile, calificarea și/sau experiența profesională pot fi utilizate drept criterii de calificare/selecție în sensul art. 179 lit. g) din Legea nr. 98/2016, numai pentru personalul prevăzut la art.2 alin. (1) din Instrucțiune, adică pentru „personalul permanent, în special de conducere, al operatorului economic”, astfel cum acesta este definit în Instrucțiune.

Apoi, Curtea reține, contrar CNSC, că persoana nominalizată nu avea specializarea cerută prin Caietul de sarcini - specializarea construcții civile sau echivalent la nivel internațional. Rezultă din înscrisurile cauzei că persoana nominalizată ca Manager execuție lucrări a prezentat diplomă de inginer - specialitatea construcții hidrotehnice, ##### # ### #####, emisă de Universitatea Tehnică „#####” din ####, nr. 66399/11.04.2002; diplomă de master, domeniul inginerie și managementul proiectelor de construcții, ##### # ### #####, emisă de Universitate „#####”, facultatea de Construcții din Constanța, nr. 497/06.11.2012.”

.....
Cerința din Caietul de sarcini a fost nu de studii în cadrul domeniului de licență Inginerie civilă, ci de o anumită specializare a acestui domeniu, și anume Construcții civile, astfel că CNSC cu încălcarea documentației de atribuire, consolidată prin necontestare, a reținut ca fiind îndeplinită cerința, întrucât specializarea este Amenajări și construcții hidrotehnice, domeniul studiilor este inginerie civilă. De altfel, contestatoarea nici nu a susținut că persoana nominalizată are studii de licență în specializarea Construcții civile, ci a susținut că are studii echivalente celor solicitate prin documentația de atribuire, pe care le susține cu diplomă de inginer - specialitatea construcții hidrotehnice, (...) , specializări pe care le apreciază ca echivalente, „astfel cum au fost apreciate și de către Inspectoratul de Stat în Construcții”. CNSC reține și acest aspect, al studiilor echivalente (ceea ce contrazice constatările anterioare în sensul că cerința era îndeplinită, respectiv că era o clauză nescrisă), și arată că autoritatea contractantă nu a prevăzut exclusiv specializarea inginerie construcții civile, ci a cuprins și sintagma „sau echivalent”, deci acceptă și alte studii relevante în domeniul respectiv, că prezentarea unor contracte pentru executarea unor lucrări similare, cumulat cu absolvirea studiilor specifice în domeniul ingineriei civile, specialitatea construcții hidrotehnice, dovedesc îndeplinirea cerinței într-o manieră echivalentă, sau că echivalența acestor specializări rezultă și pe prevederile art. 1 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordinul nr. ##### privind aprobarea procedurilor de autorizare a diriginților de șantier (...). În primul rând, Curtea reține că autoritatea contractantă a prevăzut exclusiv specializarea inginerie construcții civile. În Caietul de sarcini cerința nu a fost de studii tehnice în domeniul inginerie civilă sau echivalent, ci de diplomă de licență/diplomă de absolvire)- specializarea construcții civile sau echivalent la nivel internațional (...), aspect pe care CNSC, în efortul de a justifica admiterea contestației, îl omite. Diplomă de licență/diplomă de absolvire)- specializarea construcții civile sau echivalent la nivel internațional (...) nu înseamnă în nici un caz studii alternative, în alte specializări cuprinse în nomenclatorul domeniilor și al specializărilor/ programelor de studii universitare prevăzute la nivel național, ci înseamnă studii atestate prin acte echivalente diplomei de licență, în aceeași specializare, emise de organisme stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene sau cu care ##### are încheiate acorduri pentru recunoașterea și echivalarea certificărilor/ autorizațiilor în cauză, așa cum de altfel, s-a specificat în Caietul de sarcini.

Apoi, Curtea mai reține că Inspectoratul de Stat în Construcții nu putea face, nici măcar indirect, o astfel de echivalare, a unor studii la nivel internațional, pe care contestatorul nici nu afirmă, și că, chiar și în Ordinul nr.1496/2011, la art. 8 alin.4, Construcții civile, industriale și agricole și Amenajări și construcții hidrotehnice sunt specializări diferite în cadrul domeniului Inginerie civilă. Ca atare, concluzia CNSC în sensul că „dacă la acreditarea specialiștilor în construcții se iau în considerare studiile aferente specializării construcții hidrotehnice, nu există niciun motiv a nu accepta ca și personal cheie în cadrul unei proceduri de atribuire, un astfel de specialist”, este contrară documentației de atribuire, dar chiar și ordinului invocat, întrucât ordinul nu privește „acreditarea specialiștilor în construcții”, ci autorizarea diriginților de șantier. Chiar și ordinul folosește categoriile domeniu, subdomeniu și specializare, și arată, la art.10, că un specialist poate fi autorizat, la cerere, în unul sau mai multe dintre domeniile/subdomeniile cuprinse în tabelul prevăzut la art. 8 alin. (4), cu respectarea condițiilor privind studiile și experiența profesională corespunzătoare fiecărui domeniu/subdomeniu solicitat. Ca atare, autorizarea persoanei în cauză ca diriginte de șantier, în considerația studiilor Amenajări și construcții hidrotehnice, nu o transformă în inginer constructor- absolvent de studii superioare (studii absolvite cu diplomă de licență/diplomă de absolvire)- specializarea construcții civile sau echivalent la nivel internațional. Răspunsul la clarificări la întrebarea nr.4, în care autoritatea contractantă confirmă că persoana desemnată pentru funcția de manager execuție este absolventă a unei facultăți de construcții cu diplomă de licență în specializarea în inginerie economică în construcții, va fi acceptată, nu poate fi folosit pentru a include sau echivala specializarea în construcții hidrotehnice în/cu specializarea în construcții civile.”

În aceste condiții, având în vedere aspectele de fapt și de drept mai sus prezentate, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea

Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele evocate în motivare, Consiliul va respinge ca nefondată contestația formulată de către societatea SRL, în contradictoriu cu autoritatea contractantă COMUNA

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge ca nefondată contestația formulată de către societatea SRL, în contradictoriu cu autoritatea contractantă COMUNA

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

...

MEMBRU,

....

MEMBRU,

...

Redactată practica deciziei ...

Redactată în 4 exemplare, conține 16 pagini.